

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 58
din 22.03.2013

privind soluționarea contestației formulate de

.....,
cu sediul în**Oraș**,, **Ungaria**, cod de identificare fiscală - HU
.....,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
Suceava sub nr. din 30.01.2013

În baza prevederilor art. 3 alin. 1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. ... din 18 octombrie 2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin adresa nr. din 17.01.2013, înregistrată la D.G.F.P. Suceava sub nr. din 22.01.2013, ne comunică că a delegat Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava competența de soluționare a contestației formulate de **Ungaria** împotriva **Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. /12.11.2010** .

Conform delegării de competență dată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, cu adresa nr. din 23.01.2013, transmite Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava dosarul contestației formulate de, **cu sediul înOraș**,, **Ungaria, cod de identificare fiscală - HU**, înregistrat la D.G.F.P. Suceava sub nr. din 30.01.2013.

Contestația a fost introdusă prin, **CUI**, firmă împuternicită pentru recuperarea TVA din România, conform împuternicirii depusă în original la dosarul cauzei, prin care se face dovada că a convenit să fie reprezentat în **această** speță de către

....., cu sediul înOraș,, Ungaria, cod de identificare fiscală - HU, contestă măsurile stabilite prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. /12.11.2010, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, privind **suma de lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Având în vedere dispozițiile art. 23 alin. 2 din Directiva a 2008/9/CE din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare și constatând că, în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I., cu sediul în, Oraș,, Ungaria, cod de identificare fiscală - HU, contestă măsurile stabilite prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. /12.11.2010, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, privind suma de lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare.

În contestația depusă, societatea susține că pentru toate bonurile fiscale, obținute în urma achiziționării de carburanți auto, există trecut pe verso numele firmei și numărul de înmatriculare al autovehiculului, însă, datorită unor greșeli tehnice de transmisie a fișierului scanat de la un portal electronic la celălalt, acele informații nu au apărut.

Petenta precizează că transmite toate documentele în original care au făcut obiectul rambursării și consideră că nu este corect să piardă dreptul la recuperarea sumei din cauza unei erori tehnice de transmisie.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. /12.11.2010, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București a respins la rambursare TVA în sumă de lei.

În urma analizei cererii de rambursare nr. din data de 12.11.2010, depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, organele fiscale au respins la rambursare suma solicitată pentru că persoana impozabilă nerezidentă a prezentat bonuri fiscale cu care s-a achiziționat combustibil fără să fie completat nr. de înmatriculare al autoturismului și denumirea societății.

În urma verificării efectuate s-a constatat că au fost încălcate prevederile pct. 46 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. /12.11.2010, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, cauza supusă soluționării este dacă DGFP Suceava se poate pronunța dacă societatea are dreptul la rambursarea TVA în sumă de lei, în condițiile în care organele fiscale au respins TVA pe motiv că societatea a prezentat bonuri fiscale cu care s-a achiziționat combustibil fără să fie completate nr. de înmatriculare al autoturismului și denumirea societății.

În fapt, prin Cererea de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile nestabilite în România, înregistrată sub nr. din data de 21.10.2010, solicită la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În urma analizei cererii de rambursare depusă de, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. /12.11.2010 a respins la rambursare suma de lei pe motiv că societatea a prezentat bonuri fiscale cu care a achiziționat combustibil fără să fie completate nr. de înmatriculare al autoturismului și denumirea societății.

Societatea susține că, pe toate bonurile fiscale obținute în urma achiziționării de carburanți auto, există trecut pe verso numele firmei și numărul de înmatriculare al autovehiculului, însă, datorită unor greșeli tehnice de transmisie a fișierului scanat de la un portal electronic la celălalt, acele informații nu au apărut când a depus cererea de rambursare, și anexează în original bonurile fiscale care au stat la baza depunerii cereri de rambursare.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 147² alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care prevede:

„ART. 147²

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România și rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;

Referitor la aplicarea prevederilor **art. 147² alin. 1 lit. a** din Codul fiscal, la **pct. 49** din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal se precizează că:

“Norme metodologice:

49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - f), h) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

[...]

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal”.[...]

Din textele de lege citate se reține că persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată

să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România.

De asemenea, din prevederile legale citate se reține că dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal.

Art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Art. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 ; [...]

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei ”.

Din textele de lege mai sus citate se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155.

De asemenea, se reține că prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei .

Referitor **art. 146 alin. 2** din Codul fiscal, la **pct. 46 alin (2)** din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se precizează că:

“Norme metodologice:

46 (2) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și

numărul de înmatriculare a autovehiculului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45¹ [...]”.

Din textul de lege mai sus citate se reține că, pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

Prin urmare, rezultă că pentru a putea beneficia de rambursare de TVA, persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, trebuie să prezinte bonurile fiscale ștampilate și să fie înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Ungaria a depus cererea de rambursare de TVA nr. din data de 21.10.2010, prin care a solicitat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În urma verificărilor efectuate organele fiscale au respins la rambursare suma de lei pe motiv că societatea a prezentat bonuri fiscale cu care a achiziționat combustibil fără să fie completate nr. de înmatriculare al autoturismului și denumirea societății.

Persoana impozabilă transmite, în original, bonurile fiscale care au făcut obiectul rambursării și consideră că nu este corect să piardă dreptul la recuperarea sumei din cauza unei erori tehnice de transmisie.

Rezultă că, în susținerea contestației formulate, societatea depune documente noi, respectiv bonurile fiscale în original care au făcut obiectul rambursării.

Potrivit art. 7 alin (2) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, Republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

În ceea ce privește dreptul contestatorilor de a depune probe noi în susținerea cauzei, sunt incidente prevederile art. 213 alin. 4 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 213

„Soluționarea contestației

[...]

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

În legătură cu aplicarea acestui articol, **punctul 182.1** din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, precizează:

“Norme metodologice:

182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală*), contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală”.

Potrivit dispozițiilor legale menționate, organul fiscal trebuie să depună toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului și în acest scop să - și exercite rolul său activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

În același timp contestatarii pot depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele fiscale, caz în care organul fiscal care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Având în vedere prevederile legale invocate și faptul că respingerea rambursării TVA a fost motivată de faptul că societatea a prezentat bonuri fiscale cu care a achiziționat combustibil fără să fie completate nr. de înmatriculare al autoturismului și denumirea societății, iar societatea susține că din cauza unei erori tehnice de transmisie a fișierului scanat de la un portal electronic la celălalt, acele informații nu au apărut când a depus cererea de rambursare, iar din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a depus în original documente în susținerea contestației, DGFP Suceava nu se poate pronunța cu privire la dreptul de rambursare a TVA aferentă acestor documente, **drept pentru care se va desființa Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr./12.11.2010 privind suma de lei**, urmând ca organele fiscale, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la **reanalizarea TVA în sumă de lei** și să emită un nou act administrativ fiscal, care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Desființarea are la bază prevederile **art. 216 alin. (3)** și alin. **3[^]1** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3[^]1) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”.

și prevederile **pct. 11.6** din Ordinul președintelui ANAF nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Desființarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr./12.11.2010, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, privind **suma de lei**, urmând ca organele fiscale, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat decizia contestată, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă din actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava sau Tribunalul București, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.